

[Palle Simonsen]

spørge finansministeren: hvordan mener han egentlig at sådan et indgreb ville virke på det almindelige kapitalmarked? Jeg synes, det var væsentligt at få nogle nærmere oplysninger herom. Finansministeren kan komme i den situation, at han skal have afsat statsobligationer på op imod 100 mia kr. måske, inden vi får set os om. Det er i hvert fald klart, at et indgreb vil ødelægge enhver borgers lyst til opsparing. En forøgelse af den private opsparing er netop en af forudsætningerne for at løse vores problemer.

Indgreb af den karakter, som regeringen har lagt op til, vil ødelægge den enkeltes muligheder for at planlægge sin fremtid, og så kommer vi igen tilbage til spørgsmålet om tro og tillid. De mange indgreb ødelægger befolkningens mulighed for overhovedet at tro på, hvad der skal ske.

Jeg synes, det er væsentligt at få afklaret fra regeringen her i dag: er forslaget om de 40 pct. renteafgift på pensionskasserne nu endelig skrinlagt, eller er det ikke? Det har folkettinget krav på at få et svar på.

Tiden tillader desværre ikke ved denne lejlighed at kommentere alle de mange ting, statsministeren nævner. Statsministeren bevæger sig jo hele kompasset rundt, fra Danskort til TV-overvågning, og sågar rygernes problemer – eller rettere sagt de, der ikke ryger – tager statsministeren sig også af i sin tale. Det skal jeg slet ikke kommentere, det får vi nok rig lejlighed til i den kommende tid. Men én ting vil jeg godt fastslå: vi er enige i, at folkepensionerne skal være skattefrie, men vi vil ikke være med til at gennemføre en indtægtsregulering af folkepensionen ad bagdøren, og vi håber, det vil lykkes ved forhandlingerne i folkettinget i de kommende dage at finde en fornuftig løsning på dette problem.

Når statsministeren siger, at det er en socialdemokratisk opgave at beskytte de svageste grupper i samfundet, er det, ligesom statsministeren ønsker at tage patent på dette. Det har regeringen ikke patent på. Forudsætningen for, at vi også i det lange løb kan hjælpe de svage grupper i samfundet, er naturligvis ene og alene en større økonomisk vækst. De besparelser, som vi ønsker at gennemføre, rammer ikke de svage, men de belønner til gengæld de flittige og arbejdsomme, og uden opfyldelse af dette mål vil vi ikke i det lange løb kunne opretholde velstandssamfundet.

Jeg advarer statsministeren mod at fortsætte diskussionen ud fra, at det er socialdemokratiet, der har patent på disse ting. Vi er faktisk kommet til 1981.

Jeg forstod på statsministerens bemærkninger i TV forleden, at når vi fra oppositionens side var utilfredse med hans åbningstale, skyldtes det nok, at vi var ude i kulden og ikke havde villet være med til at løse problemerne. Jeg vil godt sige til statsministeren, at hvis dette at være i varmen er ensbetydende med en accept af socialdemokratiske ideer, så bliver vi desværre nødsaget til at sige fra. Dette samfund har brug for effektive løsninger, og vi vil gerne lægge ryg til den slags løsninger. Det vil sige, at vi er parate til at arbejde med på løsninger, som virkelig har mulighed for at give resultater. Men det forudsætter naturligvis, at der bliver tale om andet end kommareretning i den socialdemokratiske politik.

Folketinget vil i den kommende tid blive præsenteret for alternative forslag fra det konservative folkeparti og venstre. Vi håber, at det vil kunne bevæge regeringen. Regeringen har i hvert fald stadig væk chancen, og den har i virkeligheden også en forpligtelse til at tage dette alvorligt.

Statsministeren sagde for et par år siden, at han ville bruge alle kræfter på at knuse et borgerligt alternativ. Det er nu ikke lykkedes for statsministeren indtil dato. Statsministeren har muligvis haft held til at forsinke udviklingen en smule. Til gengæld står det i dag endnu mere klart, at det borgerlige alternativ har større kraft og større opbakning end den modstand, statsministeren er i stand til at mobilisere. Det er vist heller ikke for meget sagt, at den dagsorden, som nu i ellevte time er blevet flikket sammen med støttepartierne, kun giver regeringen en meget stakket frist.

Glistrup (FP):

Hr. Camre spurgte: hvordan får vi genskabt optimismen i Danmark? Svaret hedder skattelettelser. Store, dejlige, fede, frodige skattenedsættelser. Det er det absolut eneste lokomotiv, som kan trække Danmark væk fra afgrunden, væk fra bankerotten.

Det er ganske åbenbart for de mennesker her i landet, der endnu er så bløje, at de går på arbejde på ganske almindelig gam-